

Cu ochii spre cer

Ce privilegiu minunat! Îndeplinindu-și misiunea pe pământ, Domnul Isus se întoarce la Tatăl, înălțându-se în văzduh sub ochii ucenicilor. Deși nu am putut să văd aievea, un fior mă străbate încercând să-mi imaginez măreția acelor clipe.

A venit pe pământ în chip umil și l-a părăsit în chip glorificat, arătându-și deplină biruință. Înălțându-se la cer ne-a arătat că a venit din cer și nu doar atât, ci a arătat și locul unde se vor duce acei care-l urmează.

Oare ce or fi gândit ucenicii? Ce flăcăi trebuie să fi aprins în inima lor această dovadă supremă a divinității și puterii! Biblia spune în Luca 24:52 că I s-au închinat și au fost cuprinși de "o mare bucurie". Aceasta ar trebui să fie și atitudinea noastră față de Acel care stă acum la dreapta Tatălui. Să venim înaintea Lui cu reverență și să fim plini de bucurie pentru că veghează asupra noastră, pentru că mijlocește pentru noi la Dumnezeu (1 Timotei 2:5), deoarece chiar acum ne pregătește un loc (Ioan 14:2,3), și pentru că într-o zi va reveni să ne ia cu El în slavă. Ce nădejde extraordinară; câtă mângâiere ne aduce ea! Chiar dacă corturile acestea de

lut se vor destrăma, totuși, avem ceva cu mult mai bun și mai trainic, nesupus putrezirii și nici durerii. Comoara noastră nu poate fi furată. Nici un hoț nu are acces la băncile din cer și nici o molie nu poate ajunge acolo. Însuși Domnul Isus este Cel care se îngrijește de moștenirea noastră. Așadar, să nu pregetăm să adunăm bogății veșnice de slavă, pentru că atunci când vom sta în fața marelui Împărat, să ni se toarne "o măsură bună, îndesată și clătinată". Faptele noastre bune să meargă înaintea noastră. Să nu ne grăbim să strângem combustibil pentru focul în care va arde "pământul și tot ce este pe el", cât, mai degrabă "podoabe sfinte" pe care să le putem purta în cer. Aici jos, prea puțini sunt cei care le prețuiesc; dar nu asta așteptăm, vrem ca „răsplătirea noastră să fie deplină” (ce folos dacă am primi-o aici?); să fim convinși că acolo vor străluci ca niște pietre de mare preț.

Înălțarea este aceea care ne lasă „cu ochii pironiți spre cer”, pentru că de acolo ne vine ajutorul, pentru că în urechile noastre răsună "Acest Isus va veni în același fel", iar buzele noastre rostesc "Maranata! Vino, Doamne Isuse!

Vlad Nichita

RUGĂCIUNE

- ne rugăm ca frații americani să sosească în siguranță
- pentru localitățile unde vor avea loc consultații: Buteasa, Ardușat, Handalu Ilbei, Berchezoaia
- pentru localitatea Șomcuta Mare și ziua de duminică
- pentru cei bolnavi din trupul Domnului

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

SALUT

Îi salutăm în numele Domnului pe cei doi profesori: Philip Nicholls și Bill James din cadrul Slavic Gospel, care sunt cu noi în această dimineață

ANUNȚURI

După amiază: închinare și studiu biblic.
Tema studiului: Botezul cu Duhul Sfânt.
Marți - ora 18 Studiu cu familiile tinere
Miercuri - ora 18 Repetiție de cor
Joi - ora 18 Serviciu de închinare
Vineri - ora 17 Clubul Awana
Duminică - ora 10 Serviciu de închinare:
Coborârea Duhului Sfânt - vor fi cu noi frații americani din Saint Louis
Duminică după amiază, de la ora 17, inaugurarea clădirii bisericii din Șomcuta Mare.

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Viața cu Isus sau din rău în mai rău?**

pag. 3 **Înălțarea Domnului**

pag. 4 **Cu ochii spre cer**

An XI, nr. 494 din 16 mai 2010

SCRISOARE DESCHISĂ

pastor Daniel Chereji

Dragă Angela,

Iată-te intrată în școala la care nimeni nu dorește să-i urmeze cursurile, singura școală la care nu se dă examen înainte ci la terminare, școala cu cursurile lungi și aspre dar care nu poate fi egalată în excelență: școala suferinței.

Deși suferința este lucrul pe care trupul și mintea noastră îl resping cu înverșunare, surprinzător, vei alege să-i mulțumești lui Dumnezeu că te-a trecut printr-o astfel de școală.

Pentru că oricât de aproape ai umblat cu Dumnezeu până acum, niciodată nu-L vei simți mai aproape ca și în clipele de durere. O să experimentezi momente în care vei ști fără cea mai mică umbră de îndoială că El este acolo. Vei avea impresia că dacă ai întinde mâna l-ai putea atinge, atât de reală îi va fi prezența.

În timp ce mulți vor tremura la stânga și la dreapta ta, tu vei fi tare în mijlocul furtunii deoarece El va fi acolo să te sprijine. Când vei obosi iar picioarele tale nu vor putea nici măcar să se târască, te va lua în brațe, te va mângâia și-L vei auzi spunându-ți că te iubește.

În această școală nu vei primi răspuns la toate întrebările tale, sau cel puțin răspunsul va veni altfel, așa cum nu te aștepti și la întrebări pe care nici măcar nu le-ai pus.

Continuare pag. 2

Vei descoperi lucruri pe care nu le-ai știut, inclusiv despre tine, dar mai ales despre Domnul, pentru că într-adevăr există lucruri cu privire la El pe care nu le poți afla decât experimentând suferința.

Trebuie să știi că în suferință îl vei întâlni și pe Diavolul, dar nu fâțiș ci va veni așa cum știe el, pe ascuns, tiptil, furișându-se și strecurându-se diavolește înapoia ta, semănând îndoială și deznădejde.

Alungă-l pe pustii cu două trei rugăciuni și cu o porție zdravănă de Scriptură.

În ciuda prietenilor în unele momente vei simți că ești singură. Dar să știi că indiferent de câți oameni vor fi sau nu în jurul tău, Dumnezeu va fi întotdeauna acolo.

Nu trebuie să te comporți altfel decât ești, nu-ți ascunde lacrimile când va trebui să plângi și nu te reține când vei vrea să râzi, nu încerca să pari mai tare decât ești

dar bazează-te cu toată încrederea pe Tata. El știe mai bine ca oricine ce înseamnă suferința, El nu are doar cunoștințe despre suferință ci Fiul Său a împărțit suferința într-un trup ca al nostru.

Iar când cuvintele oamenilor vor fi de prisos pentru că vor suna fals și hodorogit, ascultă cuvintele Lui:

„Acum, așa vorbește Domnul care te-a făcut... „Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde. Căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Sfântul... Mântuitorul tău!... De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine și popoare pentru viața ta.”

Continuare din pag. 1

unul dintre studenții acelei școli

Nicu Lăcăruș

Viața cu Isus sau din rău în mai rău?

„Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului” (Matei 28:20b)

Trăim vremuri în care lumea merge din rău în mai rău din toate punctele de vedere. De fapt, cauza răului în plan social, material, financiar este în primul rând depravarea morală. Soluția salvatoare pentru lumea pierdută nu se găsește în iscusința omului ci în Isus Cristos. El este răspunsul la problemele omenirii. Atâta timp cât lumea îl respinge pe Isus, nu se poate îndrepta decât din ce în ce mai mult spre rău. Isus oferă iertare într-o lume care se îndreaptă spre condamnare. El oferă pace unei lumi care caută pace. El dă siguranță lumii imprezibile și nesigure. În mijlocul crizelor, El oferă bucurie. Cu El de mână prin viață nu mă tem de nimic pentru că El ține toate lucrurile sub control. El are soluție pentru toate problemele și nevoile mele. Nimeni și nimic nu îmi poate face rău. Și chiar dacă mi se întâmplă și lucruri neplăcute și rele, El știe formula prin care să transforme toa-

te circumstanțele într-un bine veșnic pentru mine.

Cu Isus trăiesc bine! El îmi asigură un destin perfect. Trăiesc prin Isus, datorită lui Isus, pentru Isus, împreună cu Isus, pentru slava lui Isus, sau cum a spus apostolul Pavel: „pentru mine a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig” (Filipeni 1:21). Iar când istoria se va fi sfârșit, voi trăi veșnic cu Isus în absența completă a răului și a celui care îl produce, diavolul. Cât despre cei care îl resping pe Isus, nu se pot aștepta la mai bine. Fără Isus lumea se îndreaptă spre mai rău, nu spre mai bine. Fără Isus, orice bine omenesc este o iluzie. Fără Isus, lumea este pe drumul spre dezastru veșnic. De aceea, colacul de salvare se oferă tuturor nu în numele guvernelor umane sau a fondurilor de investiții, ci în Numele minunat și atotputernic al lui Isus Cristos. Cheamă-L azi ca salvator și însoțitor pe drumul spre veșnicie și va fi bine de tine.

Înălțarea Domnului

„Domnul Isus Hristos, după ce a vorbit cu ei S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.” (Marcu 16:19)

Mântuitorul nostru, Isus Hristos, după ce a suferit patimi înfricoșate, răstignire și moarte de care s-au înfricoșat nu numai firea omenească ci s-au schimbat și stihiele cerului și a pământului, văzând răbdarea cea mai presus de firea omenească, a treia zi a înviat din mormântul cel pecetluit și străjuit cu strajă puternică, arătându-Se pe sine biruitor al morții și stăpân al vieții.

După învierea Sa din morți s-a arătat femeilor care mergeau să unșă cu miresme trupul Domnului - neștiind că a înviat - și cărora le zice: ”Bucurați-vă”, apoi s-a arătat ucenici care se imprastiasera plini de înrăstare și frică, despărțiți acum de Învățătorul lor, și pe care îi binecuvântează cu părinteștile cuvinte „Pace Vouă”. La 8 zile s-a arătat lui Toma, zicându-i să nu fie îndoielnic de Învierea Sa din morți, ci să fie credincios. Apoi Domnul s-a arătat multora din cei care credeau Întrânsul ca să-și arate și mai mult puterea Sa dumnezească prin învierea din morți. Ba încă și mai mult a petrecut în mijlocul popoului alături de ucenicii Săi timp de 40 de zile, învățând și tămăduind pe cei bolnavi flămânzind și însetați, mâncând și ospătând în mijlocul oamenilor păcătoși, arătându-Se prin aceasta că nu este o năluca, ci este om și Dumnezeu, care a venit în lume să cheme la mântuire pe toți cei osteniți și împovărați de jugul păcatelor.

Înălțarea Domnului are un caracter de mărire de încununare a operei mântuitoare a Lui Hristos. Cum Cel coborât cu smerenie pe pământ suferind chinuri și moarte pentru mântuirea noastră astăzi se Înălță în slavă cerească șezând la dreapta Tatălui în ceruri, unde din veci a fost biruitor

al morții, Împărat al slavei și Înnoitor al firii noastre omenesti „Căci Domnul Isus Hristos bogat fiind, a sărăcit pentru noi ca să ne îmbogățească prin sărăcia Lui” (2 Corinteni 8:9). În Faptele Apostolilor aflăm că după patima și învierea Sa, timp de 40 de zile s-a arătat pe sine cu multe semne doveditoare, vorbind despre cele ale Împărăției lui Dumnezeu până în ziua când s-a înălțat la cer după ce prin Duhul Sfânt a dat poruncile Sale apostolilor pe care i-a ales (Fapt. Ap. 1:2-3), retrăgându-se apoi din Ierusalim spre Betania pe Muntele Măslinilor unde a învățat pe ucenicii Săi să propovăduiască evanghelia la toată făptura, apoi, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat, despărțindu-se de dânșii. S-a înălțat la cer (Luca 24:50). Iar când se înălța El, ei priveau la cer cu ochii ațintiți și iată doi bărbați au stat lângă El îmbrăcați în haine albe zicând celor ce priveau la cer: „Bărbați galeeni ce stați uitându-vă la cer? Acest Isus care s-a înălțat de la voi la cer astfel va și veni precum l-ați văzut înălțându-se” (Fapt. Ap. 1:12).

Radu Banaurs